

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ได้กำหนดทางในการพัฒนาไว้ว่า การจัดการศึกษาเน้นยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน ฉะนั้นการจัดการเรียนรู้ต้องใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ลักษณะของสื่อที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้ต้องมีความหลากหลาย ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่น ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ปัจจุบันสื่อเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวดที่ 9 ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและมาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มาตรา 66 เน้นให้ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในโอกาสแรก ที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต คอมพิวเตอร์จึงเป็นสื่อเทคโนโลยีที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่ง และมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องก้าวไปให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ประกอบกับเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว เครื่องคอมพิวเตอร์มีขนาดเล็กลงและราคาไม่สูงเกินไป แต่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น จึงทำให้มีการตื่นตัว นำคอมพิวเตอร์เข้าในวงการศึกษอย่างกว้างขวาง (กิดานันท์ มลิทอง, 2543. หน้า 242)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่างๆ จำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจสามารถนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้องและผู้ที่มีความสำคัญในการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ ก็คือ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย ซึ่งจะต้องหาทวิวิธีการสอนต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ครูจึงต้องปรับปรุงการสอนให้ทันสมัย โดยปรับใช้เทคโนโลยีในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้รับความรู้ทั้งในด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย

ในสังคมโลกปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ทั่วโลกใช้เป็นภาษาสากล การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลข่าวสารเพื่อเพิ่มเติมความรู้ เพื่อประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่าง ทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ นอกจากนี้ ยังสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกได้ด้วย

การเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นพื้นฐานสำคัญ เพราะการมีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ดี ย่อมนำไปสู่ความสามารถที่จะพัฒนาทักษะในการพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป เปรียบเสมือนบ้านที่มีรากฐาน โครงสร้างที่แข็งแรง ก็มีผลทำให้ส่วนประกอบอื่นๆ ของบ้านมั่นคงอยู่ได้ การเรียนภาษาอังกฤษโดยมีความรู้ด้านไวยากรณ์เป็นพื้นฐานที่ดีแล้วย่อมส่งผลดีเช่นเดียวกัน (เศรษฐวิทย์, 2545) ทั้งนี้ ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีพื้นฐานไวยากรณ์ดี จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งการพูด การอ่าน การเขียนได้เร็วกว่าและดีกว่าผู้ที่ไม่รู้หรือรู้ไวยากรณ์อังกฤษน้อย (นเรศ สุรสิทธิ์, 2547) ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจะช่วยให้สารที่ผู้ส่งสารสื่อไปยังผู้รับมีเนื้อความที่ถูกต้อง และตรงตามเจตนาของผู้ส่ง เนื้อความไม่ผิดเพี้ยนจนทำให้การสื่อสารนั้นสับสน หรือเกิดความเข้าใจผิดระหว่างกัน และยังเป็นการช่วยยกระดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (กรองแก้ว ฉายสภาวะธรรม, 2537)

ปัญหาสำคัญที่ผู้วิจัยพบคือ นักศึกษาแต่ละคนมีพื้นฐานด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษไม่เท่าเทียมกัน ในแต่ละกลุ่มผู้เรียนสามารถแบ่งนักศึกษาได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพอสมควรและกลุ่มที่มีความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษน้อย กลุ่มนักศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษมากกว่าจะสามารถ เรียนรู้และทำความเข้าใจในบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่นักศึกษาที่มีความรู้พื้นฐานด้าน

ไวยากรณ์น้อยกว่าจะเข้าใจในบทเรียนได้ช้ากว่า และไม่กล้าซักถามอาจารย์ผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ เนื่องจากเกรงว่าจะทำให้เพื่อนนักศึกษาที่เข้าใจแล้วเสียเวลา เกิดความเบื่อหน่าย อีกทั้งยังรู้สึกอายเพื่อน เหตุผลนี้เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้นักศึกษาได้คะแนนสอบไม่ดีเท่าที่ควร

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าปัญหาดังกล่าวข้างต้นเป็นปัญหาสำคัญ หากได้ศึกษาความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนอิสลาฮียะห์แล้ว จะทำให้ทราบได้ว่า นักศึกษามีความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด และยังสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและจัดทำสื่อการสอนได้อย่างเหมาะสมกับระดับความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน อีกทั้งได้นำผลการวิจัยมาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโปรแกรมภาษาอังกฤษต่อไป

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยพบว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษค่อนข้างอ่อนกว่าเกณฑ์ ทั้งเรื่องของการอ่าน การเขียน การใช้ไวยากรณ์ ซึ่งในปัจจุบันที่มีความจำเป็นอย่างมากที่นักเรียนต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ การพูด การอ่าน การใช้คำไวยากรณ์ให้ถูกต้องในภาษาอังกฤษมีพื้นฐานสำคัญในการใช้ภาษา คือความรู้ในการใช้ Verb to be เพราะเป็นฐานสำคัญของโครงสร้างหลักของภาษา

จากปัญหาและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการแก้ปัญหา การเสริมทักษะโดยภาษาอังกฤษ โดยนำสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงเห็นถึงความจำเป็นที่จะศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทดสอบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ เรื่อง การใช้ “Verb to be” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะการใช้ “Verb to be” กับมาตรฐานเฉลี่ยการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตร

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะเรื่อง การใช้ “Verb to be” ที่สร้างขึ้นเป็นสื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะการใช้ “Verb to be” ไม่น้อยกว่าเกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนด ในมาตรฐานการเรียนรู้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มาตรฐานการเรียนรู้สาระ “Verb to be” ตาม (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนอิสลาฮียะห์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะลา เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 336 คน
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ
  - 1.2.1 กลุ่มตัวอย่าง ในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ เรื่อง การใช้ “Verb to be” ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลาฮียะห์ จำนวน 12 คน โดยคัดเลือกจากนักเรียน ที่เรียนเก่ง ปานกลาง และ อ่อน โดยใช้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ที่ผ่านมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก นำไปทดสอบครั้งที่ 1 แบบ (1:1) จำนวน 3 คนและ นำไปทดสอบครั้งที่ 2 แบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน
  - 1.2.2 กลุ่มตัวอย่างใช้ในการทดลองวิจัย ใช้การสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลาฮียะห์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คนที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างจากข้อ 1.2.1

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกแบบฝึกทักษะ เรื่องการใช้ “Verb to be”
2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ เรื่องการใช้ “Verb to be”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับการวิจัยดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ เรื่อง “Verb to be” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง “Verb to be” ที่ออกแบบในบทเรียนซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ ระหว่างเรียน และหลังการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ เรื่องการใช้ “Verb to be” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางในการวิจัยค้นคว้าและการพัฒนาวิธีการนำเสนอเนื้อหาของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในรูปแบบต่างๆ สำหรับเนื้อหาวิชาที่มีลักษณะเดียวกัน

นิยามศัพท์

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบฝึกทักษะ หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบ Drill and Practice สำหรับฝึกทักษะเพื่อการเรียนรู้เรื่องการใช้ “Verb to be” ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผ่านการหาคุณภาพของสื่อ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน และหลังเรียนในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
3. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง คุณภาพบทเรียน โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานประสิทธิภาพคือ $E_1 : E_2 = 80 : 80$
80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนของแบบทดสอบระหว่างเรียน
80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน ทั้ง
บทเรียน

4. Verb to be หมายถึง สาระการเรียนรู้เรื่อง “Verb to be” ได้แก่หลักการใช้ is , am , are ตามหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของกระทรวงศึกษาธิการ

5 .เกณฑ์เฉลี่ยที่กำหนด หมายถึง ค่าคะแนนคิดเป็นร้อยละ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ตามเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้เรื่อง “Verb to be” ที่กำหนดในหลักสูตร โดยอ้างอิงจากหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาต่างประเทศ

Prince of Songkla University
Pattani Campus